

Premog. v Illinois delajo po stari pogodbi - Politične vesti

V PONEDELJEK JE OBRATOVALO V DRŽAVI ILLINOIS OKROG 25 PREMAGOVNIKOV. — PREDSEDNIK FISHWICK IZJAVIL, DA JE VEČ OPERATORJEV PODPISALO POGODBE.

Springfield, Ill. — V državi Illinois se je v ponedeljek pri pet in dvajsetih velikih premogovnikih z delom nadaljevalo. Iz glavnega stana premogarske unije illinoiskega distrikta javlja predsednik Fishwick, da je več operatorjev podpisalo posamezne pogodbe in upa, da bodo to storili tudi drugi. Do konca tega tedna, tako trdi Fishwick, bo obratovalo najmanj 30 premogovnikov.

Nekateri lastniki velikih majn pravijo, da bo delo le začasno, da izpolnijo naročila, katera imajo na rok, potem bodo počivali.

V Harrisburgu sta podpisale plačilno pogodbo po jacksonvillski lestvici Harrisburg Coal kompanija, ki obratuje z dvema jami, in Firebrand Coal kompanija v Norris City. V West Frankfortu delo popolnoma počiva, isto poročajo tudi iz Franklina in Williamson okrajev, kjer je najvažnejše premogarsko središče v državi. Upajo, da bodo še ta teden odprli jame Kathleen, kjer se že celo leto ni delalo; West Virginia majne v Coulterville; Forsyth majna v De Sota in Black Servant v Elkville.

DELAJSKE RAZMERE V KENOSHI.

V Kenoshi aretirali pikete. — Med aretiranci tudi ženske. — Demonstracije so se vršile pri Allen kompaniji.

Kenosha, Wis. — Demonstracije pri Allen A kompaniji se je udeležilo okrog 300 oseb. Tudi tukaj je sodnijsko prepovedano piketirati. 7. marca je bil izdan tozadevni sodnijski odlok. Policija je aretirala 45 oseb, med temi enajst žensk. Ko so tri ure presedeli v ječi, so bili izpuščeni pod varščino; 12. aprila se bo vršila proti njim razprava. Obdolžuje se jih, da so se skupaj zbirali na prostoru, kjer je to sodnijsko prepovedano. Maksimalna kazen za tak "prestop" je doletena eno leto zapora v okrajni ječi, ali pa 500 dolarjev kazni, lahko pa tudi kakšnega doletja, da bo zaprt in povrh na moral še plačati. Je pač še vedno v veljavi — da male tatove obešajo, velike pa izpuščajo. Ne moremo si misliti večje krivice, kakor te, če bi ti bili kaznovani.

V ponedeljek popoldan ob 5. uri, ko so stavkokazi prihajali iz tovarne, so jih piketirali nagovarjati. Policija je seveda takoj priskočila ter razkropila pikete, vse tiste, ki so se jim ustavljali, je pa pometala v policijski voz. Piketisti so večinoma pletilci, ki so že dalje časa zunaj in so imeli zabavo s tem, ko so jim dali policaji "ride".

Devet tednov je že, odkar so tukaj zastrajkali pletilci. Odkar je kompanija prosila oblasti za protekcijo, so policisti aretirali že 55 oseb.

REPUBLIKANCI ISČEJO KONVENČNEGA PREDSEDNIKA.

Kdo bo predsedoval republikancem na konvenciji? — Hughes bo odpotoval v Evropo. — Chikazana nemara, ker je Chicago na slabem glasu. — Hoover in Smith prednjačita. — V Cicero so pokali revolverji. — Swanson proti Croweu.

Kansas City, Mo. — Konvenčni pododsek republikanskega narodnega komiteja pripravlja vse potrebno za konvencijo, ki bo, kakor znano, v Kansas City. Vprašanje je nastalo, kdo jim bo predsedoval na konvenciji, ker je Charles Evans Hughes, ki bo odpotoval v Evropo, čast začasnega predsednika odklonil. Važno pa je, da imajo dobrega moža na konvenciji, ker mnogo zavisi od odprtosti govora. Zato pa so hoteli Hughesa, ker on je najbolj vplivna oseba med republikanci.

Kako so bombni napadi v Chicago slabo vplivali na ugled mesta, je razvidno iz tega, da so člani pododseka izjavili, da nočejo predsednika iz Chicago — chikaških "pine-apples" se bojijo.

Republikanci so v splošnem naklonjeni trgovskemu tajniku Hooverju in demokrati newyorškemu guvernerju Al Smithu. Vsi drugi, ki se tudi potegujejo za predsedniško kandidato, so daleč zadej. V Michiganu se je tako pokazalo, gotovo pa je, da ne bo prav nič drugače po drugih državah. V državi Wisconsin je tudi La Follettejeva stranka precej močna.

Po zadnjih vesteh je Smith pridobil 124 delegatov v 3 državah. New York mu jih je dal 86; Maine 12, in Wisconsin, 26.

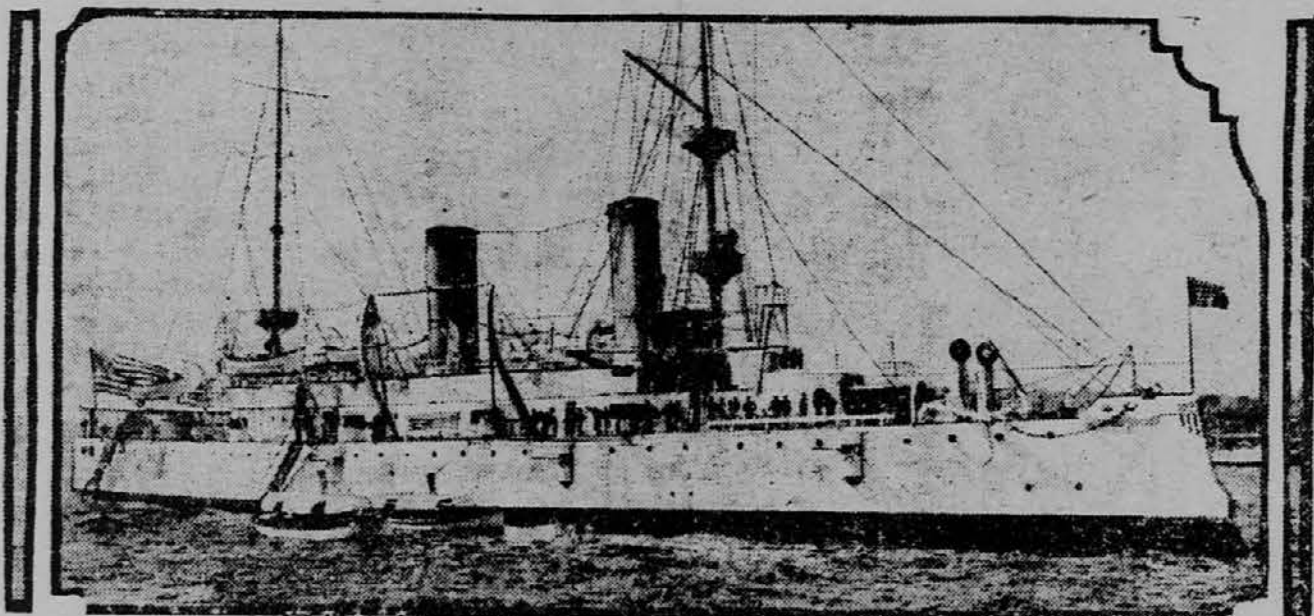
Kakor prerokujejo, bo Hoover silnejši od Smitha. Če imajo ti preroki res kaj preroškega duha v sebi, se bomo pričeli, ko bodo volitve končane. Kakor znano, se mnogo krat proti koncu šele zasuče. Da bo poleg vseh zavednih demokratov tudi precejšnje število republikancev pri volitvah za Smitha, je gotova stvar. V Smitha imajo zaupanje, ker je v resnici poštenjak.

V Wisconsinu je pa prišlo do spora med demokrati. Razdvojili so se — ena skupina je za Smitha, druga za senatorja Walsha iz Montane.

Cicero, Ill. — V torek se je pričakovalo, da bo precej živahno po tukajšnjih voličih. Caponijevi gangstarji se ne pustijo ugnati, zato so nastopili, kakor je mogoče le v Cicero ali Chicago. Streljalo se je z revolverji, pet oseb je bilo ranjenih, da so morale iskati zdravnike pomoči.

Chicago, Ill. — V Chicagu se bide huda bitka med sodnikom John A. Swansonom in Robertom E. Crowe, kandida-

ZGODOVINSKA LADJA OLYMPIA.

Slika nam predstavlja ladjo praporico admirala Deweyja, iz bitke v Manila zalivu, katero bodo imeli kot spomenik v Washingtonu, ako bo sprejet tozadevni predlog, ki je bil te dni predložen kongresu.

ATENTATOR ARETIRAN.

Vodja bootleggerjev obdolžen bombnih napadov v Chicagu. — Dolžijo ga tudi, da je v zvezi z umorom na Espositija in par drugih oseb.

Chicago, Ill. — Policija je aretirala Lorenzo Juliana, voditelja bootleggerske operacije v Chicagu in Chicago Heights, proti kateremu so našli dokaze, da je v zvezi z bombnimi atentatorji in morilci Joe Espositija in Tony Spano-ta. Podrobnosti še niso znane, v kolikor zadene aretiranca krivda, ker se ni objavljeno, kaj je izpovedal pri zasliševanju.

Na podlagi dokazov je agent Pat Roche aretirali Juliana na njegovem domu, 826 Wylie avenue, Blue Island, kjer so našli tudi dinamit. Juliano je lastnik "poolrooma" na 312 Kensington avenue, kjer so tudi vse preiskali, misleč, da bodo našli dinamit in drugo orožje. Ugotovilo se je, da so atentatorji, ki so vrgli bombo v hišo senatorja Deneena in sodnika Swanson, se vozili v Julianovem avtomobilu. Torej obtežilnega materiala je dovolj proti njemu, le kaj, ko so pota justice v Chicagu tako čudna in tudi vemo, da ima pravica zavezane oči.

St. Paul, Minn. — Ljudje so pa res pozabljeni. Mrs. Purdue Pardue iz Rockford, Ill., je pred dvema leti naložila v neko banko \$200. Ker pa je knjižico zgubila in pozabila kateri banki je denar izročila, je zaprosila za pomoč pri policiji, da bi ji pomagala iz zadrege. Žena je ubožna in bi ji ta denar zdaj prav prišel.

SIRITE "AMER. SLOVENC"

toma za mesto državnega pravdnika, katero zdaj zastopa slednji. Daily News je pis-menim potom vprašal 7856 chikaških advokatov za svet, kateri izmed obeh bi bil najboljši. Advokati morajo to najbolje vedeti. Odgovorilo je 4500 vprašancev. Swanson, katerega so nameravali te dni politični nasprotniki spraviti s tega sveta z bombo, je z veliko večino zmagal. 3810 advokatov je bilo za njega — le 715 za Crowea.

KRIŽEM SVETA.

Hendaye, Španija. — Zita, bivša avstrijska cesarica, se nahaja v zelo kritičnem stanju. Za boleznijo na ledvicah se je podvrgla operaciji in zdaj trpi hude bolečine. Ni pa izključeno, da ne bi okrevala.

Pariz, Francija. — Viscount Trematon, star 22 let, nečak angleške kraljice Marije, je težko ranjen. Njegov prijatelj, Macocks Kennette, je pa prišel ob življenje, ko sta se prekučila z avtomobilom.

Chicago, Ill. — Mary Chengary, stara 9 let, 10352 Ave. G., je v peč vlivala petrolej, ki se je vnel in deklica je zadobila tako hude opekline, da je kmalu nato v bolnišnici izdihnila.

Morris, Ill. — Mrs. Mildred McKeen, stara 22 let, je bila 6. februarja najdena mrtva, bila je ustreljena v glavo. Sprva se je govorilo, da je ženska umoril njen sorodnik, a zdaj so ugotovili, da je izvršila samomor.

Canton, Kitajsko. — Policija v tukajšnjem mestu je preiskala domovja komunistov, kjer je dobila dokaze, da se pripravljajo na novo rdečo revolucijo. Aretirali so 230 oseb in jih usmrtili.

Freeport, Ill. — Prohibicijski agenti so aretirali W. E. Lennona, ki je imel v bližini Galena izdelovalnico za žganje, kjer je dnevno sfabriciral do 1000 galon prepovedane pijače. Zaplenili so pijačo in dragoceno napravo, vredno več tisoč dolarjev.

JAVNA DRAŽBA NA CHIKAŠKI POŠTI.

Chicago, Ill. — V torek 10. aprila in v sredo 11. aprila se bo vršila v poštnem posloppu na 726 West Monroe cesti javna dražba predmetov, ki so ostali na pošti, ker pošta ni mogla dobiti naslovljenca, ali pa so bili naslovi nečitljivi. Skupno je okrog 1000 predmetov, novih, pa tudi nekaj starih. Največ je obleke, pa tudi orodja in električnih ter radio potrebščin. Razprodaja se začne dopoldne ob 9:30 in traja do 4. popoldne. To velja za oba dni. Blago se bo videlo v ponedeljek, 9. aprila, razstavljeno bo na zgornjem naslovu.

SIRITE AMER. SLOVENC!

UMOR IN SAMOUMOR.

Poštni mojster, ki je bil odgovoren za primanjkljaj v blagajni, je ustrelil klerka, na kar je izvršil samomor. — Stranka ga je ubila.

Douglas, Ga. — L. S. Peterson, poštni mojster v Douglas, Ga., 12 let v tukajšnji službi, je ustrelil svojega klerka, na kar je tudi svoje življenje končal. Pustil je pismo, v katerem pravi, da je bil primoran z denarjem podpirati republikansko stranko, drugače bi prišel ob službo. Ker pa s svojim zaslužkom ni mogel zadostiti zahtevi, je kradel iz blagajne. Radi primanjkljaja v blagajni je torej izvršil umor in samomor, ker je vedel, da ne bo odšel kazni. Peterson zapušča družino.

SANDINOVE POTREBŠČINE ZAPLENJENE.

Ameriški vojaki našli zalogo oblek, orožja in življenjskih potrebščin, last Sandiniovih upornikov.

Managua, Nicaragua. — Vojaki Strica Sama so našli skladišče Sandiniovih upornikov, in sicer, ko so dobili v pest Carmen Pallacio, ki ima hišo ob Coco reki. V kleti so našli velike zaloge orožja, streliva in življenjskih potrebščin ter obleke. Vse stvari so bile v zabojih, na katerih so bili listki z napisom "za Sandina". Pallacio je zdaj zaprt v Quilali. Upajo, da bodo iz njega izvlekli tajnosti, o skrivališču generala Sandina.

NESREČA V RUDNIKU.

Eksplozija je nastala v premogovniku Keystone kompanije. — Osem premogarjev je prišlo ob življenje.

Keystone, W. Va. — V rovu št. 2, pri Keystone Coal in Coke kompaniji, je nastala eksplozija. Osem premogarjev je bilo ubitih. Šest trupel je bilo najdenih skupaj na enem prostoru, dva pa v bližini. Podrobnosti o nesreči niso objavljene.

Iz Jugoslavije.

BANKIR V SUBOTICI PONEVERIL MILIJONE. — KO SO MU POSTALA TLA VROČA, JE IZVRŠIL SAMOUMOR. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Velika poneverba.

V Subotici je vzbudil ogromno senzacijo beg bankirja Aleksandra Spartalja, ki je poneveril za približno 5 milijonov dinarjev deponiranega denarja in obveznic vojne škode. — Bankir je izginil že pred kakimi tremi tedni iz Subotice, vendar pa tega ni nihče opazil, ker se je Spartalj večkrat nahajal na daljših potovanjih. Šele neki častnik je opozoril policijo na to in izrazil sum, da bi Spartalj utegnil odnesti s seboj zaupani mu denar. Ko je še subotički zdravnik dr. Danilo Marković prijavil policiji, da je Spartalj poneveril najbrže njegov denar v znesku 1,150,000 Din, je policija izdala za njim firalic. Carinske-mu uradniku Vladi Gjorgjeviču je Spartalj poneveril 800 tisoč dinarjev. Spartalja so videli še dan poprej, predno je bila izdana za njim firalica, v nekem belgrajskem zabavišču. 10. marca je pa prišlo poročilo, da je Spartalj izvršil samomor v Zemunu v hotelu "Central". Ranjenega so prenesli naslednji dan v bolnico, kjer je podlegel dobljenim ranam.

Smrtna kosa.

V Cerkljah ob Krki je umrl 8. marca ugledni trgovec in gostilničar Franc Racič. Bil je svojčas občinski odbornik in tri leta predsednik krajnega šolskega sveta. Vedno je bil zvest pristaš SLS. Ob začetku svetovne vojne ga je zadel mrtvoud na desno stran.

Orkan.

V nedelja, 11. marca zvečer, je divjal nad Novim Sadom velik orkan, ki je napravil mnogo škode. Porušenihi je mnogo dimnikov ter je vihar odnesel več streh. V okolici je porušenihi mnogo brzozavnih drogovi.

Dve žrtvi tuberkuloze.

V mariborski splošni bolnici je umrl na tuberkulozi g. dr. Franc Smrdu, star 56 let. Rajni je bil že nekaj let zdravnik v Mariburgu, zadnji čas je služboval v Črni na Koroškem. — Jetiki je podlegla komaj 20-letna zasebnica Verena Valenščak.

Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.

G. Jakob Sotlič, župnik iz tržaške škofije, je nastavljen kot provizor pri St. Vidu pri Ptuj. G. Mihael Kristovič, kaplan v Kozjem, pride za provizorja v Širje nad Zidanim mostom. G. Srečko Vrščič, kaplan v Mozirju, je prestavljen v Kozje.

Učenka zgorela v šoli.

V Vrbanji v Bosni je prišla zgodaj zjutraj v šolo Manda Šaričeva, ki je obiskovala pnavljalni razred. Ker jo je precej zeblo, se je pritisknila k peči, v kateri je plamtel velik plamen. Plamen se je prijel tudi Mandinega krila, vendar

pa Manda sama tega ni opazila, dokler nista tega opazili dve njeni tovarišici, ki sta prišli za njo v šolo. Hitro sta teki povedat učitelju o nesreči, mesto, da bi rešili Mando smrti. Ko je prišel učitelj, je bila Manda že vsa v plamenu. Prišel je trgati z nje, cunje ter končno poslal po zdravnika, ki je Mandi dal injekcijo, vendar pa je Manda kmalu zatem v šoli umrla.

Lakota.

V dalmatinskem Zagorju vlada velik glad. Državna pomoč 2 milijona dinarjev ne zadostuje, da se prebivalstvo reši gladi. Doznava se, da je v dalmatinskem Zagorju lakota tako narasla, da ljudje pečejo kruh iz hrastove skorje.

Samoumor.

Ze od petka, 3. marca, so pogrešali 58letnega Adolfa Verstovška, rodom iz Velenja, ki je stanoval v Mariboru v Židovski ulici. Njegovo stanovanje pa je bila zaprto. Sosedje so sumili, da si je kaj prizadel, ker je bil v denarni stiski. Policija je 12. marca popoldne njegovo stanovanje odprla in našla Verstovška obočenega. Na lice mesta poklicani zdravnik je konstatiral smrt. Nesrečnej je zapustil pismo za svojo hčerko in kot razlog za to dejanje navajal pomanjkanje ter kronično živčno bolezen.

Redukcija rudarjev.

Na Separaciji je bilo te dni 55 rudarjev reduciranih, na zapadnem obratu se jih bo od-pustilo pa kakih 400. Najavljeno je že tudi, da se bo v jami začelo delati na dve tretjini. Z redukcijo bo gotovo težko prizadeta bratavska skladi-nica, ker bo prišlo v blagajno manj prispevkov, od reducirancev bo pa marsikdo upoko-jen, torej bo imela skladičnica več izdatkov.

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

DENARNA NAKAZILA

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo včeraj pošiljali po teh-le cenah:

500 Din	9.35
1,000 Din	18.40
2,500 Din	45.75
5,000 Din	91.00
10,000 Din	181.00
100 Lit	5.00
200 Lit	11.50
500 Lit	27.75
1000 Lit	54.50

Pri večjih svotah poseben popust. Poština je v teh cenah že vračunana. Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Merodajne so cene dneva, ko denar sprejmemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brzojavno. IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATVE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO. Pisma in pošiljke naslovite na: ZAKRAJSEK & ČESARK, 455 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, po-
nedeljkov in dnevov po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

Naročnine:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00

The First and the Oldest Slovenian Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098.

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na ured-
ništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnje številko v tednu
je čas do četrta dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov
uredništvo ne vrača.

**POZOR:—Številka poleg vašega naslova na listu znači,
do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker
s tem veliko pomagata listu.**

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

O razorožitvi.

Gotovo ne pretiravamo, ako zapišemo, da se za maloka-
tero zadevo, ki se tretira pred Društvom narodov, oziroma v
ženevskih komisijah, svet tako malo zanima, kot za razorožit-
vena vprašanja. S fatalističnim čustvovanjem bere poročila o
zasedanju komisije za razorožitev ali celo preskoči odstavke,
kjer se opisuje njeno delo in čita raje druga poglavja.

Pa ni morda temu vzrok v principijelnem nasprotstvu do
razorožitvenega stremjenja. O ne, nasprotno. Svet ima sil-
no konkretno misli o razorožitvi in da je odvisno od resnične-
ga javnega mnenja v tej zadevi, bi imela razorožitvena komi-
sija zelo lahko delo. Radikalni, tudi najradikalnejši predlogi
bi prodrli čez noč in ogromna obremenitev proračunov v raz-
nih državah bi se na mah spremenila v nasprotje tega, kar je
danes.

Tako pa je svetovna javnost — posmehom vzela na znan-
je ruski predlog za razorožitev. Skeptične glase o ruskem
predlogu se celo komaj se morejo imenovati skeptične, tako
trdna je vera, da je sovjetski predlog o popolni razorožitvi
vseh svetovnih držav, absolutno neizvršljiv.

Evropa pozna svoje diplomate. Dobro ve, da bi ti go-
spodje smatrali za konec svoje življenjske vloge, ako bi se ru-
ski predlog uresničil. Toda te brezposelnosti se ni bati, zato
že skrbni tradiciji, ki smatra, da ni diplomacije brez temeljito
oboroženih armad, ki so poglavito sredstvo prebrisanih go-
spodov iz diplomatske kaste.

To se je lepo pokazalo o priliki razprav o ruskem razoro-
žitvenem predlogu. Zastopniki velikih zapadnih držav se
sploh niso oglašili k besedi in debati razorožitvene komisije.
Vsakdo razume njihov molk, vsakdo ve, da se jim zdijo ruske
teze gole fantazije ali pa gola propaganda. Navsezadnje tudi
ti gospodje diplomatije niso prezrli, s kakim mladostnim vse-
ljem so praznovali v Moskvi in v celi sovjetski Rusiji desetlet-
nico rdeče armade, s kakim zadoščenjem so gledali galopir-
anje čet rdeče konjenice, poslušali topot nešteti tisočev rdeče
pešadije in čuli zamolčki ropot obnovljene artiljerije po mo-
skovskih ulicah. Da, tudi tu je armada, rdeča armada sicer,
ali armada vendarle. Postavljena danes, da čuva sovjetsko
republiko, a postavljena tudi in za gotovo tudi, da zmagoval-
no ponese rdeče zastave čez široke, a še vedno preozke meje
ruske države in dovede stvar socialne revolucije do zmag.

Rusom je prišla Nemčija. Kako bi mogla drugače? Berlin
vidi danes oborožen svet okrog sebe, svojo silo pa vidi
vezano po mirovni določbah, ki ji onemogočajo organizacijo
lastne armade. Kako ne bi nemška diplomacija brez pridrž-
ka akceptirala ruskega predloga, če Nemčija ne sme imeti
svoje vojske v starem stilu, zakaj bi jo imela ostala Evropa?
A kdo bi mogel pri tem verjeti, da si Nemci, ako vzamemo za
primer Stresemanna in njegove prijatelje, ne bi želeli voja-
ških parad po berlinskih ulicah, zlasti ko se dajo te parade
tako koristno porabiti za argumente v odločilnih trenutkih!
Ali taktika veleva drugače in zato je oboroževanje nekaj hu-
dega in zato gospoda ne mara kislega grozdja.

Tudi Turčija se je pridružila ruskemu stališču. Tudi
razumljivo; ogroža jo militarizem evropskih mejašev, ki so ji
nevarni le, če razpolagajo s svojimi neštetimi divizijami, tanki
in aeroplani, sicer pa prav nič.

Razorožitvena ideja bo seveda propadla. Moderna Ev-
ropa ne more drugače, kakor da jo zavrže; preveč nasprotuje
njenemu pojmovanju mednarodnih običajev. Seveda je to ofi-
cijelna Evropa; v najboljšem slučaju se bo odločila, ako bomo
imeli izredno srečo, za nekako omejitve oboroževanja, za pro-
porcionalno oboroževanje, kakor so to imele nekdanje dogovor-
jene maritimne države.

Jugoslavija n. pr. ima "prijaznega" soseda, ki stavi vse
svoje šanse na smodnik in vojaško tehniko. Ta se ne bo razo-
roževal, ker sodi, da je na pragu velikih imperijalističnih
avantur, ki bodo obnovile dobo cesarjev. Kaj bi Mussolini
brez armade! Jugoslavlani pa imajo obilo, preobilo posla v
svoji notranjosti, imajo dolžnost pred bodočnostjo in pretek-
lostjo, da se konsolidirajo na znotraj. Pacifično stremle-
nje bi se zelo ujemalo z njihovimi interesi. Toda ...
Toda v Ženevi odločajo drugačni faktorji. Ti faktorji
pa so nam garancija, da je do splošne razorožitve še strašno
daleč.

VELIKI TEDEN V SHEBOY-
GANU.

Sheboygan, Wis.

Veliki četrtek. Ob osmih v
jutro peto sveta maša "Mass
in Honor of Saint La Salle," W.
A. R. ofertorij; "Panis Angeli-
cus", Lambilotte. Po sv. maši
se prenese sv. Rešnje Telo v
stranski altar, kjer bo izpo-
stavljeno v javno češčenje cel-
dan. Zvečer ob pol osmih
sklepna pobožnost "Ura mo-
litve za veliki četrtek".

K sklepu pesem "Večerja
zadnja", Jos. Levčič.

Veliki petek. Ob osmi uri v
jutro se začne obredne mo-
litve; odkritje in počestitev sv.
Križa. Po dokončani tako ime-
novani "suhi maši" se prenese
sv. Rešnje Telo v božji grob,
kjer bo slovesno izpostavljeno
ves dan. Popoldan ob pol treh
sv. Križev pot. Naši trgovci so
naprošeni, da bi imeli zaprte
svoje trgovine od 12. do 3. ure
na veliki petek popoldan, v
spomin velikega trpljenja Je-
zusovega na križu. Zvečer ob
pol osmih pasijon ali trpljenje
Gospoda Jezusa Kristusa in
počestitev sv. Križa za one, ki
niso imeli prilike v jutro ali
med dnevom. K sklepu se po-
je: Pet ran Jezusovih, Gr. Ri-
har.

Velika sobota. V soboto ju-
tro se začne običajni obredi za
ta dan ob sedmi uri. Prej se iz-
postavi sv. Rešnje Telo v bož-
jem grobu. Obredom sledi peta
sv. maša.

Popoldan ob dveh se blago-
slovijo velikonočna jedila. —
Zvečer ob pol osmih se blago-
slove še enkrat za one, ki ni-
majo priliko popoldan. Po
istem sledi sklepna pobožnost
in sv. Rešnje Telo se vpostavi.

V stari domovini so ti trije
dnevi sveti vsakemu katoliča-
nu. Ljudje napolnjujejo cer-
kve časteč sv. Rešnje Telo na
prelepi Veliki četrtek, ko se je
Jezus nam daroval v sveti Ev-
haristiji. Na veliki petek tru-
moma hite k božjemu grobu
počastiti Zveličarja, ki je ta-
dan za nas daroval svoje živ-
ljenje in nam odprl nebesa. —
Istotako na veliko soboto. Go-
tovo tu so razmere v marsičem
drugačne. Hišni očetje in fan-
tje in dekleta morajo za del-
lom. Pa naj vsaj matere si od-
trgajo kratke pol ure, da pri-
dejo te tri dni v cerkev. Poseb-
no pa še skrbite, da bodo vaši
otroci držali ure, ki so jim za
to določene, vse tri dni velike-
ga tedna, kajti letos bomo pri-
vič obhajali božji grob po na-
ši lepi stari navadi v domovini

onkraj morja. Zvečer pa tudi,
če ste utrujeni, kar ste gotovo
po težkem delu. Vendar žrt-
vujte vsaj zvečer malo časa in
napolnite našo cerkev tako,
kakor ste jo v nedelje v letoš-
njem postnem času. Vsaj veli-
ki četrtek in petek. Vsaka sto-
pinja, vsaka mala žrtev bo bo-
gato poplačana že tukaj, še
bolj pa v večnosti.

Starši, pripeljite seboj vaše
male nedolžne otroke. Z vse-
ljem se bodo v poznejših letih
spominjali onih dni, ki so ob
očetovi in materini roki obisko-
vali božji grob.

Rev. James Cherne, župnik.

BARBERTONČANI SE PO-
STAVIJO.

Barberton, O.

Spomlad je tu in z njo nas
lepo vreme vabi ven v naravo
na oddih in temu vabilu se
vsakdo rad odzove, kdor le
more, zlasti še oni, ki ima pri-
hiši štiri kolesa, da ga ti pope-
ljejo na izlet in da se navžije
svežega zraka. Ali je spet to
križ, ko se vidijo krasni avto-
mobili vseh vrst, da onega s
stari modelom ženira in se
skoro ne upa na plan. Tako se
je godilo našemu gospodu žup-
niku, še posebno pa, ko so raz-
lični poredneži sukali jezike in
farane dražili z raznimi opaz-
kami glede tega, češ, imate
izvrstnega, delavnega sport-
fajmoštra itd.

Seveda so se farani tega za-
vedali, da delavcu in voditelju,
kot je on, gre priznanje in da
nekač se mora ukreniti. Zato
so se farmi očetje spogledali in
stopili so malo po vasi poizve-
deti mnenje faranov in rezultat
je bil ta, da se omisli nov av-
tomobil "Buick", novejši me-
del za našega župnika, da se
bo on kot predsednik vzhodne
sportne lige vozil tudi v sport-
kari in ne bo mogel Barberton-
čanom nihče več predbacivati
to in ono glede stare kare.

Pa se še drugi postavite!

Veselo velikonočno vsem bral-
cem in naročnikom "Am. Slo-
venca"!

N. N.

ZAHAVALA.

Joliet, Ill.

Podpisana si štejem v dolž-
nost, da se najlepše zahvalim
za velika darila vsem mojim
prijateljem in sosedam, ko so
me obsipale z darili na moj
rojstni dan, 19. marca, na dne
sv. Jožefa. Obiskale so me na
mojem domu št. 1144 Hickory
Street, in smo ta večer imeli
prijetno prijateljsko zabavo,
katera bo nam ostala v ved-

nem spomintu. Še enkrat Vam
izrečem mojo srčno zahvalo!
Bog plačaj!

Annie Mlakar.

KAKO SE IMAJO NAŠI FAR-
MARJI V MISSOURI?

Neelyville, Mo.

Kaj naj poročam iz naše
male slovenske farmerske na-
selbine. O delavskih razmerah
in brezposelnosti se veliko pi-
še, ampak pri nas imamo dela
vedno dosti. Težko pričakovana
pomlad je tukaj. Prvo cvet-
je se že kaže, dasi je nekoliko
zapoznelo radi še vedno bolj
mrzlega vremena.

Zime smo imeli to leto več
kakor navadno. Toplomer je
kazal na ničlo, kar je veliko za
naš kraj. Snega smo dobili le
enkrat na palec debelo. Sedaj
je lepo vreme in farmarji prid-
no orjemo za bombaž in ko-
ruzo.

Dne 26. marca je tukaj umrl
nagle smrti rojak John Dulc.
Še celi dan je hodil okoli, po-
poldne ob štirih je rekel, da se
nekaj slabo počuti, legel na po-
steljo, roke sklenil kakor v mo-
litvi in zaspal za vedno. Čez
nekaj minut so ga že našli
mrtvega.

Pokojnik je bil rojen v fari
Stopiče pri Novem mestu na
Dolenjskem, star je bil 53 let.
Tukaj daleč na okrog je bil do-
bro poznan. Pogreb se je vršil
dne 28. marca ob veliki ude-
ležbi znancev in prijateljev s
sv. mašo v cerkvi sv. Srca Je-
zusovega. Pokojni zapuščila za-
lujajo soprogo, dva sina in eno
hčer. Naj v miru počiva! Pri-
zadeti družini pa naše globoko
sožalje.

Tako je naše življenje. Ne
vemo ne dneva ne ure, kdaj
nas Bog pokliče na račun od
našega hiševanja.

Pozdrav rojakom širom naše
nove domovine. Našem listu
A. S. pa mnogo dobrih naroč-
nikov!

Anton Slanc.

SRAMOTA AMERISKIH SLO-
VENCEV.

(Dalje)

Johnstown, Pa.

Ko zavrže tisto vero, katero
vi tako sovražite in preganja-
te, ko začne v dejanju izvrše-
vati to, kar ga vi učite — po-
tem pa še hujše proti njemu
nastopate, potem pa mu od va-
še strani še bolj gorje. Celu
javnost opozarjate nanj! Kli-
čete proti njemu, naj se ga
prime. Skušate ga celo spraviti
v ječo!

Da, v resnici grdo ravnote
postopate s svojimi učenci!

Nikdar in nikakor ni za vas
prav. Če je človek veren, pa-
da zato po njem, če kaj zagre-
ši zato, ker je neveren, pa zo-
pet in še hujše pada po njem.

Človek se ne sme ravnati ne po
verskih, ne po vaših naukih,
če hoče biti pred vami varen.

Posebno pa mu gorje, če vas
posluša in se ravna po vaših
naukih.

S tem, ko ste proti lumpom,
tatovom, sleparjem in zločin-
cem, sami svoje nauke grajate,
sami sadove svojega dela ob-
sojate, nad uspehi svojega last-
nega protiverskega boja se la-
mi zgražate! Pa pravite, da so
vaši nauki pravi, da je vaše de-
lo dobro in koristno, vaš boj

pravičen, za dolga stvar, za
napredek, svobodo, srečo in
blagor naroda in človeštva!

Čudno, bolj ko je kdo sam
neumen, bolj ima druge za ne-
umne; bolj ko je kdo sam su-
rov, bolj surovost drugim očita.

Lipar in z njim urednik Pro-
svete, kateri se ima za tako
učenega in modrega, za tako
svetlo zvezdo, da se pred njim
skrijejo vsi katoličani, učeni in
neučeni, kar jih je in kar jih
je kdaj bilo, pozivlja druge,
naj bi se učili pisati, "da ne bo-
do razumeli vse narobe in sko-
vali iz kakega dopisa razne
budalosti."

To bi bilo sicer od njega le-
po, ko bi pa sam ravno v tem
dopisu, v katerem hoče on dru-
ge učiti pravilno pisati, ne sko-
val toliko in takih budalosti.

Poglejmo njegova dva stav-
ka v omenjenem dopisu:

"Vero, katerokoli moreš za-
govarjati, samo še na sanjske
bukve z lažjo, zavijanj in bavi-
bavom."

Kaj hoče s tem povedati,
sam ne ve. Prvemu stavku
manjka repa, drugemu u glave.
(Je menda pač samo bavbav.

—Op. pis.)

Dalje: "Jan Hus se je se-
žgal sam, ko bi ga rimski pop-
je ne bili."

Sam se je in rimski popje so
ga!

"Sentjernejska noč na Fran-
coskem, vi blazni Hugenoti sa-
mi ste klali vašo deco in žene,
ko bi ne bili poklani na pove-
lje rimskih popov."

Vi Hugenoti, sami ste klali
svojo deco in žene in drugi so
jih na povelje rimskih popov!

"Kje so tisoči in tisoči mla-
dih deklet, ki so segnile v sa-
mostanskih podzemeljskih luk-
njah. Kaj ne, same so prišle,
prosilce pohotne menihe: "reši-
te naše duše, telo je grešno."

Seveda, ko bi jih menihi ne bili
sami ugrabili!"

Same so prišle in menihi so
jih ugrabili!

(To je menda bilo takrat, ko
je bil Lipar menih.—Op. pis.)

Kaj ne, taki nas bodo pa že
naučili pisati!

Pojdimo nekoliko nazaj v
zgodovino Liparjeve modrosti
in včenosti.

V svojih "Novoletnih blod-
njah" piše Lipar med drugim
tudi: "Ne bodi malenkosten
ali jezen na svojega soseda, če
mu ni Janez ime, kakor tebi.
Bodi trezen, ne surov (mesto:
bodi trezen, ne pijan, ali: bodi
ljuden, ne surov.—op. pis.)

"Znaj, da sila rodi le proti-
silo. Nikdo si ne bo pustil ho-
diti po tliniku. Ne zaničuj ni-
kogar, če hočeš, da ne boš za-
ničevan ... Ne sumniči, ne na-
tolcuj, ne laži. Vedi, da je to
svojevito provokatorjev."

Pravi, ne bodi jezen na svo-
jega soseda, če ni Janez kot ti;
ne zaničuj nikogar, ne sumni-
či, ne natolecuj, ne laži, a v isti
sapi pa stresa vso svojo jezo
na vse, ki niso taki naprednja-
ki in prosvitljenci, kakor je on;

v isti sapi pa on sam na najsu-
rovejši način napada vse, ki so
drugačnega mišljenja, pa on
sam zaničuje, sramoti, sumniči,
natolecuje, laže in obrekuje
hujše kot more.

Sam prizna, da sila rodi le
protisilo, pa se huduje, če kdo
lo dobro in koristno, vaš boj

(Dalje na 3. strani.)

Zopet blizu jame. (Pripse-
vek.) — Dragi Mimogrede:—

Volek se zopet repenci po tet-
ki. Odpira svoja usta in blebe-
ta tako nepremišljeno, da se
mu morajo otroci smejeti. Ma-
lo preje, ko so mu lansko leto
na indirekten način zašili na
polletnem zborovanju žarko-
met, se je bahal, da bo žarko-
met izhajal najmanj še eno
Matuzelnovo dobo, pa je ko-
maj eno komarjevo, zatem ko
je tako zagotavljal. Prilčno
vlada enako razpoloženje med
članstvom tudi sedaj. Slišai
sem člane, ki so izjavljali: Lej
ga h ..., ali zato plačujemo
asesment, da bodo nas po tetki
kaki prismuknjenci zmerjali in
ožigosali. Sklepam, da je čas
tukaj, ko se lawndalski modri-
jan zopet ves nervozen umak-
ne v svoj kot.—V. z Lawndale.

Nomen est omen. — Profe-
sor v Italiji skuša obrazložiti
latinskimi početnikom smisel
reka: "Nomen est omen." —

"Vidite," pravi, "ako ima ne-
kdo takšno ime, ki odgovarja
njegovim telesnim in dušev-
nim lastnostim, potem rečemo:
Nomen est omen. N. pr.: Car-
lomagno (Karol Veliki) ni bil
samo velik vojskovodja in dr-
žavnik, ampak tudi telesno ve-
lik in silen, torej pravi veli-
kan." Sinček fašista vzdigne
nervozno roko in vpraša: "A
naš Mussolini? Ali ni on večji
od Carlomagna?!" — "Vseka-
kor, vsekakor," ga miri profe-
sor, "samo ne bi se v tem slu-
čaju moglo reči: 'omen est
omen'." — "Zakaj ne?!" vpra-
šajo dijaki. — "To vam more
povedati slovar," se na kratko
otrese profesor, pa se boji, da
je že rekel preveč. Eden od di-
jakov, ne bodi len, izvleče iz
žepa slovarček in išče: "mu,
mu ... aha "muso" pomeni
"gobec", "musso" (dva ss) po-
menita "osel". Torej: "Veliki go-
bec." Ali "Gobec tišči!" prija-
teljski sune mladega fašista
njegov tovariš pod reblo. "Bo
najbolje!"

Ščurek v kruhu. — Nežica
(v pekariji): "Naša mama so
rekli, da so našli ščurka v kru-
hu, ki so ga včeraj kupili pri
vas."

Pek: "Lepo, Nežica! Reci
mami, naj mi ščurka pošlje na-
zaj in jaz ji bom dal zanj ro-
zino."

Ženi ne sme povedati po pra-
vici. — Gašper: "Gospod dok-
tor, kako se imenuje moja bo-
lezen z domačimi besedami?"

Zdravnik: "Povem vam od-
krito: lenoba in pobrežnost!"

Gašper: "Hvala, gospod dok-
tor, a zdaj mi povejte, kako se
oboje imenuje latinski, da bom
vedel povedati svoji ženi."

Opozarjajte svoje prijatelje
in znanca na zanimive povesti
v "Amerikanskem Slovencu!"

ŠIRITE AMER. SLOVENCIA!

* PODLISTEK *

Selma Lagerlöf:

DEKLE Z MOČEVJA.

(Dalje.)

Ves dan je Hildur sedela in mislila, da
mora kdo priti, ki bi naredil konec te ne-
sreče. Ni mogla razumeti, da bi jo mogla
zadeti tako silna nesreča. Mislila je, da se
mora nekaj zgoditi, kar bi ji omogočilo, da
bi zopet nadela venec in pajčolan, se pe-
ljala s svati v cerkev in se poročila. Ko je
torej slišala o poročilu od Gudmunda, je
bila takoj vsa vneta in je hitro letela k Hel-
gi, ki je stala pred vrati in čakala nanjo.
Hildur se je sicer čudila, da je Gudmund

poslal Helgo k njej, toda mislila je, da mo-
goče danes, na praznik, ni mogel dobiti
drugega sla, in zato jo je prijazno po-
zdravila.

Pomnila je Helgi, da naj ji sledi v pro-
stor, ki je služil za mlekarino in je ležal na
drugem koncu dvorišča.

"Ne vem za drug prostor, kjer bi lahko
govorila sama s teboj," ji je rekla. "Hiša
je še polna ljudi."

Kakor hitro sta bili notri, je stopila Hel-
ga čisto tesno k Hildur in ji gledala v obraz.

"Preden kaj povem, moram vedeti, ali
lubiš Gudmunda, Hildur?"

Hildur se je zganila od upora. Bila ji je
muka, izpregovoriti eno samo besedico s
Helgo in resnično ni imela nikakega vse-
lja se ji zaupati. Toda sila je bila velika,
in tako je bila prisiljena, da je odgovorila:

"Čemu, misliš, bi ga sicer hotela poro-
čiti?"

"Mislim, če ga ljubiš še sedaj, Hildur?"

Hildur je skoro okamenela, toda pred
Helginimi prodirajočimi očmi ni mogla la-
gati.

"Mogoče ga še nikdar nisem tako ljubi-
la kot danes," je rekla, vendar tako tiho,
da bi človek mislil, da ji je povzročilo bo-
lečino izpregovoriti te besede.

"Potem pojdi kar z menoj," je rekla
Helga. "Spodaj na cesti imam voz. Treba
se ti je samo obleči, potem te lahko peljem
tako v Nerlundo."

Čemu naj bi se peljala tja?" je vprašala
Hildur.

"Peljati se moraš tja in reči, da hočeš
biti Gudmundova Hildur, naj je storil kar-
koli, in da hočeš zvesto čakati, dokler bo
sedel v ječi."

"Čemu naj bi rekla to?"

"Da bo zopet vse dobro med vama."

"Toda to je nemogoče. Nočem se poro-<

Iz življenja in sveta.

MED SIBIRSKIMI VOLKOV.

Nemški novinar Vogel, ki je v družbi nekega zemljeslovca prepotoval Sibirijo, pripoveduje naslednji strašni doživljaj:

Z bliskovito naglico je letela naša trojka čez zamrzo steno. Doktor, moj spremljevalec, ki se je bil zleknil v sani, je pogledal na uro, dvignil glavo in zaklikal vozniku: "Hej, Vasilij, koliko je še do Jakutska?" — "Še kakih sto vrst bo, očka", je odvrnil Vasilij in udaril po konjih.

Zdajci pa je levi konj odskočil v stran, kakor da ga je nenadno nekaj splašilo. Trojka se je zasukala in Vasilij je jezno zaklel. Isti čas se je v daljavi za nami pojavila četa jezdecov. "Tunguzi!" je zavpil Vasilij mrtvaško bled. "Bog nam pomagaj, sicer smo izgubljeni!"

Dočim je voznik kakor blazen poganjal konje, sva midva s tovarišem molče pograbila karabinke in se pripravila na sprejem teh nevarnih stepskih roparjev, ki so se na svojih mlajih sibirskih konjih čudovito naglo približevali, divje rjoveč in v vihti svoje puške.

Tedaj so tudi že prižvižgale prve kroglice mimo naših glav. Trenutek nato se je Vasilij, smrtno zadet, zvalil v sani in obležal v snegu za nami. Trojka je drvela naprej, a konji, zdaj brez voznika, so kmalu prenehali teči, dokler se niso popolnoma ustavili.

Tunguzi so bili tu. Zabarikadirana za našo prtljago sva s tovarišem odbijala njihov napad. Doktor je s prvim strelom pogodil roparja, ki se je s krikom zvrnil s konja, od mojih krogel pa sta padla dva.

Tolpa se je za hip prestrašeno razpršila, a že se je zopet usula svinčena toča na sani. In naenkrat — kaj se je zgodilo z menoj? Pred mojimi očmi so zaplesali krvavi kolobarji, obšla me je čudna slabost... omahnil sem nazaj... ničesar nisem več videl, ne slišal... pogrezal sem se globlje in globlje...

Ko sem se zopet zavedel, sem na rokah in nogah zvezan ležal na saneh, ki so jih tunguški jezdeci z neznansko hitrostjo vlekli bogvekam. Kakor sem z grozo zapazil, sem bil sam na saneh, mojega tovariša ni bilo več, najbrž je bil mrtev. Izkušal sem se dvigniti, a rana v plečih me je tako strašno zbolela, da sem takoj zopet omahnil nazaj. Bil sem izročen svojim sovražnikom na mišost in nemilost.

Slednjič, čez kaki dve uri blazne jeze, so se Tunguzi ustavili v majhnem smrekovem gaju. Ta drevesa, ki so osamljena štrlela iz širne stepe, so oznanjala bližino tajge, sibirske šume.

Dočim je nekaj roparjev šlo po drva, so drugi postavili šotor, kamor so spravili svoj plen, to je našo prtljago, in kamor so položili tudi mene. — Kmalu so zakurili tudi ogenj, ki je širil blagodejno toploto po šotoru.

Nato so imeli roparji dolgo posvečevanje. Poslušal sem napeto, nisem pa mogel razumeti niti besedice njihove govornice. Zdajci pa sem se radostno zganil. Iz ognja je odletel

ogorek in padel prav pred me v svoj pogovor, niso opazili ničesar. Porabil sem priliko, iztegnil roke in pritisnil vrv, s katero sem bil zvezan, na ogorek. Hipoma je bil vrv prežgana in imel sem roke zopet proste, kmalu nato pa tudi noge.

Praden pa sem se mogel splaziti iz šotora, se je ozrl eden roparjev po meni in tisti hip so že vsi planili na noge. Ampak tudi jaz sem bil odločen, da se jim zlepa ne udam. V pomankanju drugega orožja sem popačel gorečo poleno in ga po veljniku roparjev z vso silo tresčil v obraz. Zarjul je kakor divja zver in telebnil po tleh. A se je takoj pobral in samo z roko pokazal na mene. Razumel sem: moja smrtna sodba je bila izrečena.

Dva moža sta me prišla in me zvezanega vlekla ven pod drevesa. Ledena burja mi je rezala obraz in trepetaje sem pričakoval svoje usode. Tuljenje volkov, ki sem ga že prej slišal v šotoru, je naenkrat utihnilo.

"Ali me hočejo izročiti tem zverinam?" sem se z grozo vpraševal. Roparja sta me bila med tem položila pod smreko. Eden je splezal gor in vrgel vrv čez debelo vejo. Od groze sem otrpnil: Obesiti me hočejo!

Tunguz je skočil zopet z drevesa, ni pa privezal vrvi okoli mojega vratu, ampak okoli mojih nog. Roparja sta zgrabila tudi drugi konec in me potegnili kvišku. Obešen sem bil za noge!

Tistih grozljivih trenutkov, ki so zdaj sledili se komaj še spominjam... Samo vem, da je tam skozi črno noč bliže in bliže prihajalo tuljenje volkov... in še vem, da se je mojega obraza dotaknil moker gobec... da mi je udarila v nos smrdljiva sapa... da sem pol nezavesten, pol blazen otepaj z rokami okoli sebe... in da sem zdajci zaslišal topot konjskih kopit... in streljanje — in da sem izgubil zavest.

In potem... Rešen, rešen! Ko sem odprl oči, sem zopet ležal v tunguškem šotoru poleg ognja, toda nad menoj se je sklanjal smehljaje moj tovariš. In je pripovedoval, kako čudovito se je rešil on. Kako je v trenutku, ko sem jaz, zadet od krogel, omahnil tam na saneh, eden tunguških konj, čigar jezdec je bil padel od moje krogel, prišel čisto blizu. In je on, doktor, konja popadel, skočil v sedlo in preden so se presenečeni roparji znašli, že bil daleč v smeri proti Jakutsku. In kako je kmalu srečal četo kozakov, ki so takoj pohiteli za roparji.

Medtem ko sva si s tovarišem v šotoru pripovedovala svoje doživljaje, se je že povrnil kozaški hetman in poročal: "Ko so Tunguzi skušali uteči kozakom preko zamrznjene

Je veliko trpel vsled želodčnih neredov

"Brooklyn, N. Y., 28. feb. — Zelo veliko sem trpel vsled želodčnih neredov, odkar sem začel živati Trinerjevo grenko vino, me že skoraj en mesec nič več ne nadleguje. S spoštovanjem, Luigi Aversa." Stotine pisem z enako vsebino prihaja vsak mesec. Trinerjevo grenko vino stori kar je rečeno, čisti drobovje, pomaga prebavi in teku do jedi, ter odpravlja zapreke. Pišite na Jos. Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill., po BREZPLAČNI VZOREC, priložite 10c za pošiljativne stroške.

No. 2

Kupon za brezplačni vzorec

Ime

Naslov

Mesto

.....

reke Vilijubi, se je pod njimi udrl led in vsi do zadnjega moža so izginili v globočino. Pri Bogu, zaslužili so to kazn!

POMOČ Z NEBA.

Na oddaljenem otoku Cook, 115 milj. daleč od Alaske, se je poskušovala neka učiteljica pri čiščenju puške. Strel ji je obšel v prsih. Na vsem otoku ni bilo mogoče najti pomoči za učiteljico. Tedaj so brezžično brzojavili v mesto Anchorage na Alaski za pomoč. Iz Anchorage so naročili pristanišče Selderia, naj odide na otok Cook čoln z zdravnikom. Toda v viharju ni bilo čolnu mogoče zapustiti obale. Zdravnik je moral odleteti na Cook z letalom, ki je imelo za pristanež montirane smuči. Letalo je pristalo na otoku. Od tu pa do ranjene učiteljice se je moral peljati zdravnik s sanmi s pasjo vprego. Učiteljico so nato naložili na zrakoplov in jo po zraku prepeljali v bolnico v Anchorage.

KOLIKO JE ČEHOV IN SLOVAKOV PO SVETU.

Izven češkoslovaške republike živi 1,200,000 Čehov in Slovakov v Ameriki, 150,000 v Madjarski, 115,000 v Jugoslaviji, 100,000 v Avstriji, 70,000 v Nemčiji, 47,000 v Rumuniji, 25,000 v Kanadi, 16,000 v Rusiji in 8000 v Argentini. Letno odide iz republike preko morja 30,000 oseb v starosti 20 do 40 let. Visoko število izseljencev bo sčasoma dalo zdravi velike skrbi in treba bo dobre organizacije, da ti drobci manjšega naroda ne utonejo v svetu. Bog ve, koliko je pa Jugoslovancev raztepenih po svetu.

LEKARNAR ČUDAK.

V Parizu imajo lekarnarja, ki noče priznati nedeljskega počitka, češ, da nihče ne more komu prepovedati, da dela, kadar in kjer hoče. Mož ima nedeljo in nedeljo svojo lekarno odprto in prodaja v njej, kar se drugače v lekarnah ne prodaja: tako včasih sadje, drugič cvetlice, pa knjige itd. Bil je zaradi kršenja nedeljskega počitka že 130krat obso-

Začetek ob 2. uri popoldne.

PETJE — GOVORI —

DEKLAMACIJE —

LJUBENSKI ORKESTER

IZBRANE SLOVENSKE KO-

MADE IGRA

PAVLICEVA GODBA.

Milwauški, West Alliški in Milwauške okolice, SLOVENC.

Pohitimo vsi složno na veliko prireditev,

v prid Slovenskega Dom-a

V MILWAUKEE, WIS.

NA VELIKONOČNO NEDELJO, 8. APRILA, 1928

V SOUTH SIDE TURN DVORANI.

Zanimiv program, tako popoldne kot zvečer.

Vstopnina in številka za avtomobil \$1.00.

ZVEČER TOČNO OB 7:30.

GOVOR ŽUPANA D. W. HOAN-A.

Po govoru tridejanska šaloigra

"NEBESA NA ZEMLJI"

Po igri srečkanje za nov 'STAR SEDAN AUTOMOBIL'.

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

odgovori na njegov napad in hujskanje.

Sam pravi: "Ne zaničuj, če hočeš, da ne boš zaničevan, on pa ne le, da neče biti zaničevan, ko druge najhujše zaničuje, temveč je že ves iz sebe, ko kdo na njegovo zaničevanje samo nekoliko odgovori in se dostojno pred njim brani in zagovarja.

Pravi: "Nikdo si ne bo pustil hoditi po tilniku", pa hoče, da bi mi katoličani na vse napade od strani brezvercev lepo molčali in kar tiho in mirno prenašali, četudi bi nam hodili po tilniku. Brezvercem se ne sme niti skriviti lasu, a katoličani se pa ne bi smeli tudi na najhujše udarce, na največje krivice niti oglašiti in niti najmanjše besedice črhiniti!

Glede tistega pisma, ki ga je baje duhovnik tako svinjsko pisal in katerega je Lipar iz krščanske ljubezni sežgal, je gola laž, kakor je marsikaj drugega v Liparjevih dopisih laž. Kajpada! Ko bi bil Lipar tako srečen, da bi dobil v roke tako pismo, kako bi ga bil vesel, kako skrbno bi ga spravljal in hranil in kako ob vsaki priliki v boju in hujskanju proti duhovnikom porabil!

O, saj se poznamo! Saj se še drznete vpričo lagati o stvarih, o katerih se lahko vsakdo prepriča, pa ne boste trdili stvari, o katerih se ne more nihče prepričati? Saj se še kar na cellem izmišljenih laži poslužujete proti duhovnikom, pa bi se ne z dokazom v rokah, kakor bi bil tisto pismo? Laž ima kratke noge, ta Liparjeva laž pa še nog nič nima. Druge laži, katerih v Liparjevem dopisu kar mrgoli, dokazujejo, da

je tudi zgodba o tistem pismu — laž.

Med drugim piše tudi: "Katoliška cerkev zmaguje že blizu 2 tisoč let in je danes veliko dalj od zmage kot od začetka."

To, kar že blizu 2 tisoč let zmaguje, ne more biti zgrajeno na laži in slepariji. Kaj! Laž, ki ima kratke noge, naj bo že toliko stara in naj že tako dolgo zmaguje, sleparija naj tako dolgo obstoji! Le resnica in ustanova božja, kot je katoliška Cerkev, more tako dolgo obstati in zmagovati. — Kdor zmaguje že toliko časa, je nepremagljiv in bo zmagoval tudi še nadalje, ko že davno nobenega Liparja in Prosvetlarja ne bo več.

(Konec prih.)

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

SLOVENSKIM DRŽAVLJANOM NA ZNANJE!

CENJENI:—

Pri letošnjih primarnih volitvah bomo volili tudi takozvane "Ward Committeemen". Tudi v naši wardi imamo za voliti takega predstavnika naše ward. Predstavnik warda "Ward Committee Man" ima eno najvažnejših funkcij v svojem področju. Zato je treba največje opreznosti, koga izvolimo na to mesto.

Doslej je nas zastopal v tem odboru v republikanski stranki iz naše warde ugleden in sposoben mož politik Mr. Charles V. Barrett.

Kdo je Mr. Charles V. Barrett? — Mr. Barrett je bil rojen 19. marca 1882 v Chicagi v naši sosesčini, na naslovu 1934 W. 22nd Street. Njegov oče je bil 33 let v službi čikaške mestne požarne brambe. V ljudsko šolo je pohajal na 21st in Robey Sts., v "Froebel School". Nato je diplomiral v "Joseph Medill High School" in nato dovršil pravne študije na univerzi države Illinois. Od tistega časa prakticira kot doktor prava in je na tem polju dosegel velike uspehe in postal eden izmed najuplnejših odvetnikov našega mesta. Mr. Barrett je tudi član številnih katoliških podpornih društev, kakor tudi član mnogih in različnih organizacij.

Mr. Charles V. Barrett ni nikdar pozabil, da je sin delavskega očeta. Vedno je bil na strani delavcev in se za interese istih potegoval.

Mr. Barrett je bil predstavnik naše ward "Ward Committee Man" od leta 1912, vsikdar izvoljen z ogromno večino, kar znači, da je narod vedno zaupal vanj, ker je Mr. Barrett vedno delal za narod, katerega predstavlja. Mr. Barrett je edini legitimni predstavnik naše ward. On je eden najuplnejših politikov ne samo v krogih naše ward, marveč v krogih našega mesta, okraja, države in zveznih krogih naše Unije.

Mi chikaški Slovenci smo imeli v Mr. Barrettu vsikdar zvestega prijatelja in zaščitnika. Leta 1918 je bil Mr. Barrett z ogromno večino izvoljen za člana "Board of Review". V tem svojem važnem uradu je Slovincem neštvisnokrat pomagal, zlasti pri zniževanju davkov. Ako je kdo upošteval prošnje in ugovore slovenskih delavcev, jih je Mr. Barrett vsikdar. Kolikim je pomagal pri raznih sodnijskih težavah. To vedo le tisti, ki so imeli kdaj slične opravke in težave.

Upoštevajoč vse to, smo podpisani poznavatelji Mr. Barretta, sklenili vsem slovenskim volivcem v naselbini to predočiti. Obenem apeliramo na vas kot zavednega državljanu, da v tork, dne 10. aprila, ko se bodo vršile primarne volitve, oddaste svoj glas za Mr. Charles V. Barretta kot zopetnega in ponovnega predstavnika naše ward, "Ward Committeeman".

VAŽNO!—Priloženo pošiljamo balot, na katerem se nahaja ime Mr. Charles V. Barretta. Zahtevajte republikanski balot, ker edino na njem je njegovo ime, da bo vam tako mogoče voliti za Mr. Barretta.

Ne pozabite narediti križca poleg njegovega imena!

ZA ODBOR:

LEO JURJOVEC,
JOHN JERICH,
JOHN FABIAN,
FRANK BANICH,
ANTON WENCEL,
MATH KREMESEC,

ANTON KOŠMRL,
JOE KUKMAN,
JOSEPH ZUPANCICH,
JOHN KOŠMACH, ST.
JOE PERKO,
JOHN TERSELICH,

LOUIS DULLER, ST.
WILLIAM B. LAURICH,
JOHN GOTTILIEB,
ANDREW GLAVACH,
FRANK GRILL,
JOE E. URSICH, M. D.

ANT. GREGORICH, ST.
FRANK TOMAZICH,
MARTIN LAURICH,
ANTON BANICH,
JOE FAJFAR,

Pioneer Livery Stable

John R. Ryan, Prop.

POGREBNI ZAVOD — SLUŽBA NOČ IN DAN.

Cor. 6th & Portland Sts.

Tel. 25

CALUMET, MICH.

Charles Siska

2147 W. 22nd St., Chicago, Ill.

MODERNA TRGOVINA Z DELIKATESAMI IN RIBAMI.

Odprto vsak dan do polnoči in ves dan v nedeljo. Vsako nedeljo sveži žitni kruh in razno pecivo. Vseh vrst suhih in svežih rib, vsakovrstni sir, klobase in šunka.

Mathilda Ludwig

2202 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Moderaci po meri. — Najfinejše nogavice po najnižjih cenah. — Vsakovrstne rokavice za dame. — Lične ročne torbice, pripravne za darila. Krasne bluze in spodnje obleke za ženske. — Velika ka izber za posebno močne ženske.

RAZNE IGRAČE ZA OTROKE.

Brata Kukman

1901 W. 22nd Street

Chicago, Ill.

Phone Canal 0572

.....

.....

.....

.....

.....

.....

POTOP

HENRIK SIENKIEWICZ

Iz poljščine prevel Dr. Rudolf Mole.

"Švedskih oddelkov ni na poti?"

"Ne, ker stojte vsi pod Čenstohovo... Kvečjemu se najde tu pa tam kak posamezen, kar pa Bog daj!"

Nastal je trenutek molčanja.

"Torej vi ste služili pri Kuklinovskem?" je vprašal vnovič Kmitic.

"Da,, ker smo mislili, da bomo v bližini lahko kako pomagali svetim menihom in vaši milosti. In res se je posrečilo. Proti trdnjavi nismo služili, česar nas Bog varuj! Žolde nismo dobivali, kvečjemu, če se je našlo kaj pri kakem Švedu."

"Kako to pri Švedu?"

"Saj smo hoteli tudi za obzidjem služiti najsvetejši Devici... pa smo torej ponoči jezdili okoli tabora, ali pa podnevi, kakor je Bog dal in, če se je našel kak posamezen Šved, pa smo ga... hm... Pribežališče grešnikov!... pa smo ga..."

"Pobili!" sta končala Kozma in Damijan.

Kmitic se je nasmehnil.

"Dobre služabnike je imel v vas Kuklinovski!" je rekel. "Ali je on vedel o tem?"

"Bile so preiskave, naznanili so... On je vedel in vrag! — ukazal nam je plačati za vsako glavo po en tolar... Sicer je grozil, da nas izda... Tak razbojnik je delal krivico dobrim ljudem!... Mismo tudi ohranili zvestobo do vaše milosti, ker to ni taka služba... Vaša milost si od svojega privošči, a on po tolarju od vsake glave, za naš trud, za naše delo... Da bi ga strela!"

"Bogato vas bom nagradil za to, kar ste storili!" je odgovoril Kmitic. "Nisem pričakoval tega od vas!"

V tem mu je pretrgal oddaljeni grom topov nit govora. Kakor je bilo videti, so torej pričeli Švedje s streljanjem s prvimi svitanjem. Čez nekaj časa se je streljanje povečalo. Kmitic je zadržal konja; zdelo se mu je, da razločuje glasove trdnjavijskih topov od švedskih; zato je stisnil pest in, grozeč z njo proti sovražnikovemu taboru, je rekel:

"Le streljajte, le streljajte! Kje pa je vaš največji top?"

XIX.

Razstrelitev velikanskega topa je napravila na Muellerja zares porazen vtis, ker so se vse njegove nade do sedaj opirale na ta top. Pehota je bila že pripravljena na naskok, pripravljene so bile že lestve in grmade fašin, sedaj pa je bilo treba zavreči vsako misel za naskok.

Namera, da bi spustil samostan v zrak s pomočjo podkopov, je tudi splavala po vodi. Že prej iz Olkuša naročeni rudarji so res lomili cele skale ter se bližali od strani samostanu, toda delo je šlo topo od rok. Delavci so padali navzlic vsej opreznosti v gostih vrstah od samostanskih krogel in so delali neradi. Mnogi so rajši poginili, kakor da bi pomagali pri pogubi svetega mesta.

Mueller je čutil vsak dan naraščajoči odpor. Mraz je jemal še poslednji pogum nejevoljnemu vojakom, med katerimi sta se širila od dne do dne strah in vera, da tega samostana ni mogoče vzeti s človeško močjo.

Končno pa je tudi Mueller sam začel izgubljati nado, a po razstrelitvi orjaškega topa je kar obupal. Čutil se je popolnoma brez moči.

Drugo jutro, čim se je naredil dan, je skli-

cal vojni posvet, a le radi tega, da čuje pri-govarjanje oficirjev, naj opusti obleganje.

Začeli so se zbirati, vsi utrujeni in mračni. V nobenem očesu ni bilo več nade, a tudi ne vojaške volje. Molče so sedli k mizi v veliki in mrzli izbi, v kateri jim je para sape zakrivala obraze in so gledali iz nje, kakor iz-za oblakov. Vsak je čutil v duši izčrpanost in utrujenost, vsak si je govoril v duhu, da ne ve nobenega sveta, kvečjemu takega, s katerim pa rajši noče prvi na dan. Vsi so čakali na to, kaj pove Mueller. On pa je ukazal primesti veliko količino zavretega vina, upajoč, da izvabi pod vplivom gorke pijače iz teh molčečih postav laže odkritosrčno misel in voljo, da odstopijo od one trdnjave.

Naposled pa, ko je menil, da je vino opravi-lo svojo dolžnost, se je oglasil s sledečimi besedami:

"Gospoda, ali ste opazili, da ni niti eden izmed poljskih polkovnikov prišel na posve-tovanje, dasi sem poslal vsem povabilo?"

"Vaše visokorodje gotovo ve, da je našla služinčad poljskih polkov pri ribolovu samo-stansko srebro in da so se radi tega spoprije-li z našimi vojaki. Nekoliko ljudi je smrtno ranjenih."

"Vem. Del tega srebra se mi je posrečilo iztrgati iz njihovih rok, celo večji del. Sedaj je pri meni in baš premišlujem, kaj naj storim z njim."

"Odtod gotovo izvira jeza gospodov polkovnikov. Pravijo, ker so našli srebro Polja-ki, je last Poljakov."

"O, prav imajo!" je zaklical Vreščovič.

"Po mojem mnenju imajo popolnoma prav," je odgovoril Sadovski, "in si mislim, če bi ga našel gospod grof, bi ne smatral za potrebno, da bi ga delil ne le s Poljaki, še ce-lo z menoj ne, ki sem Čeh?"

"Pred vsem, moj gospod, ne delim tvoje naklonjenosti do sovražnikov našega kralja," je odgovoril mračno Vreščovič.

"Toda mi moramo, gospod, deliti s teboj sramoto, ker ne moremo nič doseči proti trdnjavi, pod katero si nas nagovoril."

"Torej si, moj gospod, izgubil že vsako nado?"

"In ti, gospod, jo še vedno gojiš?"

"Kakor bi ti vedel, gospod, in jaz mislim, da bodo delili ti gospodje raje z menoj mo-jo nado nego s teboj tvojo bojazen."

"Ali me smatraš za bojazljivca, gospod Vreščovič?"

"Gospodu ne pripisujem več poguma, ka-ko ga kaže!"

"Jaz pa ga pripisujem gospodu manj!"

"Jaz pa," je rekel Mueller, ki je zrl že ne-kaj časa neprijazno na Vreščoviča kot povzro-čitelja nesrečnega podjetja, "nameravam po-slati srebro v samostan. Morda dosežeta do-brota in ljubezen proti tem neupogljivim me-nihom več nego krogle iz topov. Naj razume-jo, da se hočemo polastiti trdnjave in ne nji-hovih zakladov."

Oficirji so začudeno pogledali Muellerja, ker so bili tako malo vajeni podobne veliko-dušnosti od njegove strani.

Končno je rekel Sadovski: "Boljšega ni mogoče napraviti, ker s tem se zamaše tudi usta poljskim polkovnikom, ki si laste pravi-co do srebra. V trdnjavi pa napravi to goto-vo tudi dober vtis."

Vsem svojim odjemalcem, prijate-ljem in znancem želiva vesele in radostne

VELIKONOČNE PRAZNIKE

Mr. & Mrs. John Gottlieb

1845 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Ob enem se zahvaljujeva za do-sedanjo naklonjenost in se pripo-ročava v prihodnje. Posebno za VELIKONOČNI ČAS dobite pri nas raznovrstno oblačilo po najniž-ji ceni. Obiščite nas.

Denar v Jugoslavijo brzojavnim potom!

MI RAČUNAMO:

Za ameriške dolarje:	Za dmarje:
\$ 5.00 ----- \$ 6.15	200 Din ----- \$ 4.45
10.00 ----- 11.25	500 Din ----- 9.80
15.00 ----- 16.25	1000 Din ----- 18.90
20.00 ----- 21.45	1500 Din ----- 28.00
25.00 ----- 26.55	2000 Din ----- 37.00
35.00 ----- 36.55	3000 Din ----- 55.40
50.00 ----- 51.95	4000 Din ----- 73.50
75.00 ----- 77.55	5000 Din ----- 91.60
100.00 ----- 103.80	10000 Din ----- 182.00
200.00 ----- 204.50	15000 Din ----- 273.00
300.00 ----- 306.00	20000 Din ----- 368.00
400.00 ----- 407.50	30000 Din ----- 543.00
500.00 ----- 509.00	40000 Din ----- 724.00
600.00 ----- 610.50	50000 Din ----- 902.00
700.00 ----- 712.00	60000 Din ----- 1082.00
800.00 ----- 813.00	70000 Din ----- 1260.00
900.00 ----- 914.00	80000 Din ----- 1441.00
1000.00 ----- 1015.00	90000 Din ----- 1620.00

Za pošiljke po pošti se sprejema samo Money Orders, American Express ček, ali pa bančni draft. Osebnih čekov po pošti ne sprejemamo.

Nobenih drugih pristojbin in nobenih odbitkov v Evropi.

Metropolitan State Bank

2201 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Urađujemo: Dnevno od 9:00 zjutraj do 4:00 po-poldne. Ob torkih in sobotih do 8:30 zvečer.

KAPITAL IN PREBITEK: \$300,000.00

PROMET IN VIRI NAD \$3,500,000.00

SUPERIOR FUNERAL SERVICE
Edward Schmidt, Funeral Director

THE BALLHORN FUNERAL TEMPLE
Uporaba mrtvašnice brezplačna. — Odprto noč in dan.
Phone 439.
8th Street in St. Clair, Sheboygan, Wis.

JACOB GEREND FURNITURE CO.
704-706 West 8th Street, Sheboygan, Wis.
Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.
Tel.: 377-J — 4080-W.

W.A. PFISTER
JEWELER
On the Cor. 8th Str. and New York ave., Sheboygan, Wis.

Merchants & Miners Bank

CALUMET, MICHIGAN
Glavnica \$200,000 Preostanek \$200,000
Nedeljeni dobiček.....\$190,000.
GORDON R. CAMPBELL, predsednik
THOMAS HVATSON, podpredsednik
FRANK J. KOHLHAAS, V. P. in blag.
E. H. MANGER, pomožni blagajnik
W. G. CUDLIP, pomožni blagajnik
PETER TALENTINO, pomožni blagajnik.
IZVRŠUJE VSA BANČNA POSLA ZANESLJIVO.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Marx in Ford.

Marx je postal po revoluciji v Rusiji pravi bog. Marksizem ima nekaj idej, ki se dajo uresničiti, v celoti pa je zgrešen in utopičen, toraj ni za praktično življenje. To se kaže bolj in bolj ravno v Rusiji.

Iz Berolina javljajo o poročilu iz Moskve, da so dospeli v Rusijo Fordovi zastopniki, ki s sovjetskimi oblastmi obravnavajo željo sovjetov, da naj Ford uredi v Rusiji za svoje izdelke posebno tovarno. Ne glede na to, ali se tovarna tam uredi ali ne, je dejstvo, da se tako obravnavanje vrši, najmanj zelo zanimivo. Dejstvo namreč jasno kaže, da so industrijske teorije marksizma podlegle ameriškimi idejam pri proizvajanju industrijskih izdelkov.

Dalje kaže, da se je Stalino-va administracija začela učiti tam, kjer je bil marksizem na koncu.

Pred kakimi štirimi leti se sovjetsko časopisje ni moglo dosti izbruhati nad Fordom. Slikalo ga je kot največjega svetovnega izkoriščevalca in v isti sapi ni moglo dosti prehvati-li marksističnih idej. Ford je bil utelesnjen kapitalizem, Marx bog osvobojenja.

Še pred dvema leti je prišlo dvajset ruskih delavcev v Detroit k Fordu, in so bili tam njegovi gostje. Ko so se vrnili, so pisali v najbujnejših barvah, kako strahovito Ford izkorišča s svojo naglo ameriškega delavca. Pripovedovali so o Fordovih "sužnjih", katere žene in priganja na delo.

Boljševiška javnost se ni mogla dosti zgražati nad takim "suženjstvom". Prav v istem času pa so Fordovi odposlanci obravnavali s sovjetskimi oblastmi za Fordove traktorje, ki so jih naročevali sovjetske oblasti kar po deset tisočih.

Zdaj je prišlo celo tako daleč, da je Ford postal učitelj, kako preurediti komunistično industrijo.

Nov dokaz, da je realno življenje s svojimi potrebami malo različno od nekih utopiističnih sanj, če so take sanje še tako prijetne. Marx je podlegel praktičnemu Fordu.

Potrebno in nepotrebno.

Skoroda eno leto prebiram neki hrvaški dnevnik. Iz pisa-ve se zrcali hrvaška mentalite-ta, ki pa ni posebno razvese-ljiva.

Poleg Slovencev je na stoti-soče Hrvatov pod Italijo. Ako kmalu ne pride do kake rešit-ve, so narodno izgubljeni. — Tužna Istra je znana po vsem svetu. Ampak v teku enega le-ta nisem zapazil v časniku prav ničesar o teh težko za-sužnjenih Hrvatih, ničesar se ne poroča ničesar ne omenja, kakor bi jih sploh ne bilo, ali bi se smatrala njih usoda zape-

Obiskujte svoje domače gledališče
"THE REX",
kamor zahajajo vsi prebi-valci mesta Sheboygan, Wis., da vidijo najlepše predsta-ve.

PREVOZ - DRVA - KOLN
Rojakom se priporočamo za na-ročila za prevoz — drva in preva-žanje pohištva ob času selitve.

Pokličite
Telefon: Roosevelt 8231.
LOUIS STRITAR
2018 W. 21st Place, Chicago, Ill.

čatena brez upa na kako olaj-šavo ali odrešitev.

Pač je ni bilo številke, kjer bi se razmere v Jugoslaviji ne podvrgle najostrejši kritiki. Pa se kritika ne omejuje samole na resnične nedostatke, napa-ke, slabe strani javnega življe-nja in politike, mestoma je ta-ka, da je naravnost naperjena proti obstanku države same. Vlada v Jugoslaviji mora biti zelo mila, ako dovoli, da se ča-sopis sploh sme pošiljati v nje-ne meje, tako bi sodil človek, ki ne gleda vsega sveta samole z nekimi hrvaškimi očali.

Recimo, da imajo Hrvatje vse polno upravičenih tožb zo-per sedanjo Jugoslavijo, oziro-ma Veliko Srbijo, ako že kdo tako hoče. Kakor kažejo raz-mere zdaj, bo Velika Srbija, ki pa ni bogve kaj, obstala. — Recimo, da Srbi držijo s svojo policijo vse na tla, držali bodo še naprej, ker kriza je minula, da bi bila Hrvaška zadobila svojo Veliko Hrvaško, ki bi po hrvaški mentaliteti obsegala precej krajev, kjer je srbski element v večini.

Pa kaj je tenor hrvaških pri-tožb?

Vera? Nasprotje med kato-licizmom in pravoslavjem? Ne-varnost za katolicizem? Zdi se tako. Ampak kdor pozna raz-mere na obeh straneh, na kato-liški na Hrvaškem z malimi iz-jemami, in pravoslavni, oziro-ma srbski, bo pač znal prav so-diti o takih pritožbah, ker do-sti vere ni prav na nobeni stra-ni, in je večinoma versko vprašanje potisnjeno v ospredje, da je kak povod za prepir in pri-tožbe. Cerkevna veleposredva so bila malo pristrižena po re-formi, pa bo še dosti ostalo, in plače so na pravoslavni strani malo ugodnejše, ker so tam pač družine. Verska naziranja in kako ogrožanje katoliške vere — to je prazen dim.

Ali se imajo Hrvatje prito-ževati radi jezika? Hrvat in Srb govorita praktično isti je-zik, a Hrvatje se silno pritožu-jejo radi cirilice. Mogoče, da jo Srbi hočejo usiliti, in usilje-vanje nikoli ni na mestu, pa ci-rilice ne bodo tako kmalu opu-stili, in inteligent bo v kratkem s cirilico na jasnem, če hoče. Prazna slama. Zoper popolno-ma tujo mažarščino ni bilo prej zapaziti tako sistematičnega odpora.

Pritožbe so zoper porez — davke... Kje jih ni in še do-sti več? Ogromne svote požre policija, res. Ampak, ko bi bilo več državljanskega razumeva-nja, več sodelovanja za notra-njo konsolidacijo, bi zunanjim nasprotnikom prešel vsak tek na kako zavojevanje, in bi ne bilo treba ogromnih izdatkov za armado. Niti bi ne bilo tre-ba postaviti za vsakega držav-ljana — policista.

Rimski Grahi so naprej de-lali na upore med Rimljani, ampak trdo so se pritoževali nad — upori!

Prav iste prikazni pod dru-gimi pogoji. Slovanski narodni značaj, ki se mora še dolgo u-čiti. Ako smo pod tujevo pe-to, molčimo, če pa se pokaže vsaj neke narodne svobode, pa hočemo biti svobodni brez vsa-kih obveznosti.

Ni to samole pri Hrvatih značilna prikazen, je prav vse-slovanska, ker nam vsem manj-ka še narodne vzgoje.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA"

Vsaki čas in minuto
dobite nas na telefon.
FRANK E. PALACZ, pogrebnik
LOUIS J. ZEFERAN, pomožnik
1916 W. 22nd Street
Phone: Canal 1267, Stanovanjski
Rockwell 4882 in 8740.

Rojakom v Waukeganu in No. Chicago

priporočam svojo veliko zalogo jesenskih in zimskih oblek, sukenj, kakor tudi vsake druge vrste oblačila.

Posebna izbira trpežnega spodnjega oblačila takozva-nega slovečega "Coopers" izdelka, kakor tudi vse vrste praznične in za na delo sraj-se.

ZIMSKA OBUVALA
vseh vrst dobite v naši trgo-vini.

CENE ZMERNE, BLAGO
PRVOVRSTNO, POSTREŽ-BA TOČNA!

Se priporočam za poset!

Frank Opeka

502 — 10th STREET,
Waukegan, Ill.

KAKO SE JE IZNE-BILA REVMAZMA

Vedoč po svojih lastnih izkušnjah, koliko človek trpi, kateri ima revmatizem, je Mrs. Hurst, ki živi na 204 Davis Ave., F-101, Bloomington, Ill., tako hvaležna, da si prizadeva, kjer le more, še drugim trpečim povedati, kako se lahko iznebijo teh bolečin na čisto priprosto način kar na svojem do-mu.

Mrs. Hurst nima ničesar za prodati. Samo izrežite ta oglas in ga pošljite z Vašim imenom in naslovom njej; ona bo prav z veseljem poslala po-trebna navodila čisto brezplačno. Pi-šite takoj, da ne pozabite.

POZOR ROJAKI V JUGO-SLAVIJI IN AMERIKI!

Na prodaj je posestvo vred-no \$5000, a se dobi za \$2500, ki je znano pod imenom Miko Galovec, v vasi Krasine, pošta Gradac blizu Metlike ali Črnomlja. Kdor želi natančna po-jasnila, naj piše na:

A. Luzarja, fara Podzemelj,
pošta Gradac, U. K. Jugoslavija